

SEVGİNİN GÜCÜ

- ❖ Ek-1 deki metin okunur. Harfli yerlere gelince durulur ve öğrencilere şu sorular sorulur:
 - (A) Merve sizce işe nasıl gidecek?
 - (B) Ahmet sizce ne yapabilirdi?
 - (C) Merve neden talihliydi?
- ❖ Ek-2 deki çalışma kâğıdı dağıtılır ve kutucukların parçaya uygun şekilde doldurmaları istenir.
- ❖ Öğrencilere yaşadıkları ortamda ve çevrelerinde bu gibi olaylara şahit olup olmadıkları sorulur, şahit oldukları anlatmaları istenir.
- ❖ Sevginin önemi vurgulanarak, etkinlik sonlandırılır.

Ek-1

SEVGİNİN GÜCÜ

Otobüs yolcuları elinde beyaz bir baston taşıyan genç ve güzel kadının otobüse binişini içtenlikle izlediler. Basamakları geçti. Boş olduğu söylenen koltuğu el yordamı ile buldu. Oturdu. Çantasını kucağına aldı ve bastonunu koltuğa yasladı. 34 yaşındaki Merve, bir yıldır görmüyordu. Yanlış teşhis sonucu görmez olmuş, karanlık bir dünyanın içine düşmüştü. Öfke, kızgınlık, kendine acıma...

Hayatta tek dayanağı artık kocası Ahmet'ti. Ahmet Hava Kuvvetlerinde subaydı. Merve'yi bütün kalbiyle seviyordu. Merve gözlerini kaybedince, Ahmet karısının içine düştüğü umutsuzluğu fark etti. Onun yeniden kendine olan güvenini kazanmasına yardım etmeliydi. Merve gene kendi kendine yeterli olduğuna inanmalı, kimseye bağımlı olmadan yaşayabilmeliydi.

Sonunda Merve'yi işine dönmeye ikna etti. Peki ama evden işe nasıl gidecekti?(A) Genelde otobüsle giderdi. Ama şimdi koca kenti bir uçtan ötekine tek başına gitmekten korkuyordu. Ahmet kendi işi tam aksi yönde olduğu halde, her sabah Merve'yi arabasıyla işe bırakmayı önerdi. İlk günler Merve kendini rahat hissetti. Ahmet de, "Görmüyorum, artık hiçbir işe yaramam" diyen karısını çalışmaya başlattığı için mutluydu. Ama bir süre sonra Ahmet işlerin iyi gitmediğini fark etti. Başkasına bağımlı yaşamın Merve'yi mutlu etmesi mümkün değildi. İşe eskiden olduğu gibi kendi başına otobüsle gitmeliydi. Ama Merve hala o kadar hassas, o kadar kırılgan, o kadar öfkeliydi ki... Ne yapabilirdi?(B) "Otobüs" lafı ağzından çıkar çıkmaz, Merve öfkeyle haykırdı.

"Nasıl yaparım? Görmüyor musun ben körüm! Nerde olduğumu nerden bilirim, nereye gittiğimi nasıl anlarım? Galiba sana ağır gelmeye başladım, beni başından atmaya çalışıyorsun."

Duydukları Ahmet'in kalbini fena halde kırdı. Ama ne yapacağını biliyordu.

"Her sabah ve akşam otobüsünü arabamla takip edeceğim. Sen bu yolculuğu tek başına yapmaya hazır olana dek sürecek bu."

Tam iki hafta Ahmet, Merve'nin otobüsünün arkasından gitti. İki hafta boyu karısına görme dışındaki duyularını nasıl kullanacağını anlattı. Özellikle duymanın pek çok sorunu çözeceğini izah etti. Kulakları ona nerede olduğunu söyleyebilirdi. Yeni yaşam tarzına alışmasına yardımcı olabilirdi. Otobüs şoförü ile ahbap olursa, her şey kolaylaşır, şoför her gün ona önde bir yer bile ayırırdı.

Nihayet Merve, yolculuğu tek başına yapmaya hazır olduğunu hissetti.

Pazartesi sabahı geldi. Ayrılırken, otobüsünün geçici eskortu kocasına, hayattaki en büyük dostuna sarıldı. Gözleri yaşla doluydu Merve'nin. Kocasına öyle teşekkürle doluydu ki... Onun sabrı, sadakati, desteği ve sevgisiyle umutsuzluk uçurumundan nasıl çıkmış, nasıl yeniden hayata dönmüştü.. "Allaha ısmarladık" dedi kocasına ve uzun zamandan beri ilk defa ters yönlerde yola çıktılar. Pazartesi... Salı... Çarşamba... Her gün mükemmel geçti Merve için.. Kendini hiç bu kadar iyi hissetmemişti. Yapıyordu... Başarıyordu... Tek başına başarıyordu.. Kendi kendine gidip gelebiliyordu işte.

Cuma sabahı, Merve her günkü gibi otobüse bindi. Ofisinin karşısındaki durakta inerken bilet parasını uzattı şoföre. "Sizi kısıkanıyorum bayan" dedi, şoför.

Merve şoförün başkasına hitap ettiğini düşündü. Bir körün gıpta edilecek nesi olabilirdi ki? "Neyimi kısıkanıyorsunuz benim" diye sordu şoföre.

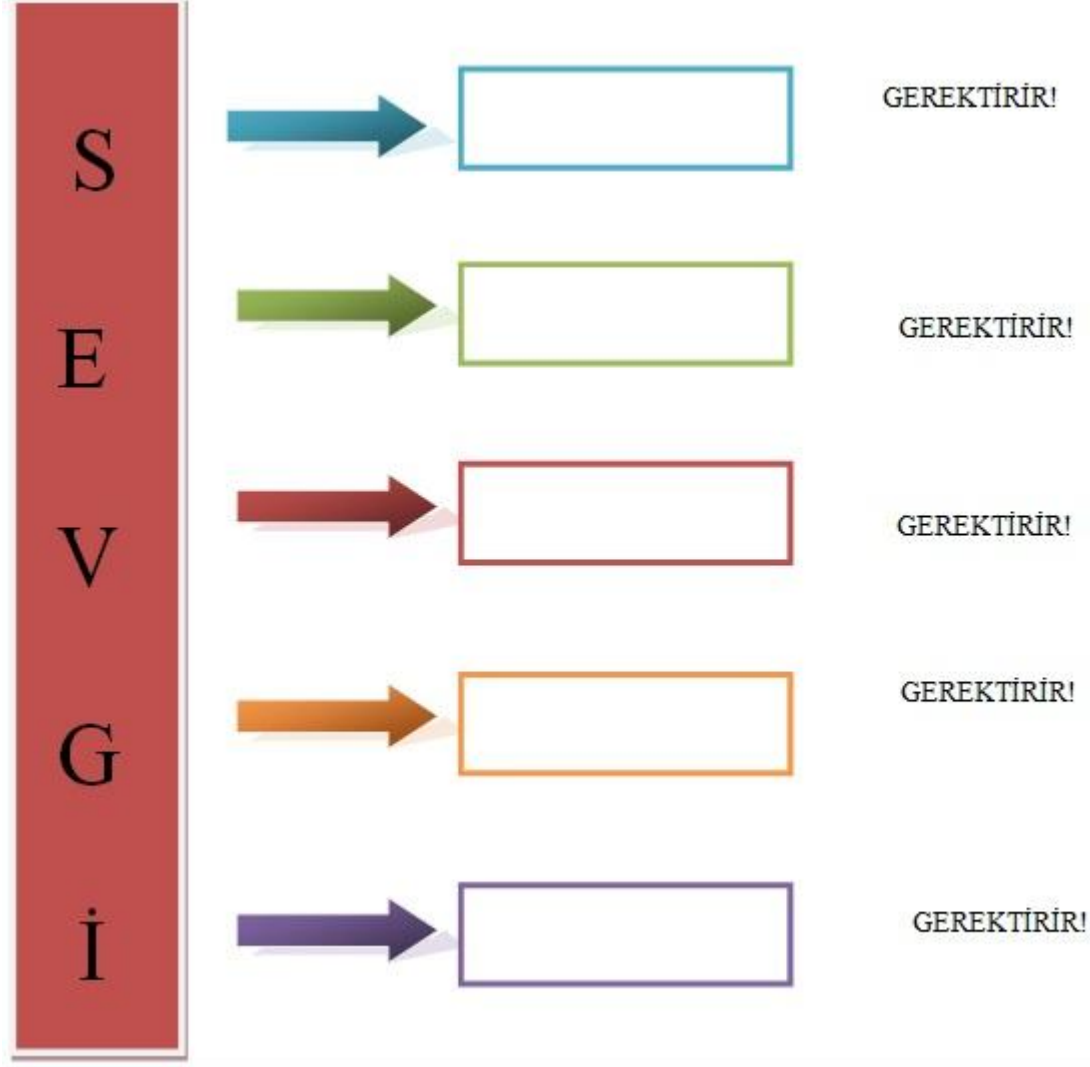
"Sizin kadar sevilme, sizin kadar şefkat ve sevgiyle korunmak çok hoş bir duygu olmalı bayan" dedi şoför.

"Nasıl yani" dedi, Merve. "Bir haftadır, her sabah yakışıklı bir subay kösede duruyor ve siz otobüsten inene kadar izliyor. Yolu kazasız geçmenize bakıyor, ofisinize girene kadar oradan ayrılmıyor. Sonra size bir öpücük yolluyor, elini sallıyor ve yürüyüp gidiyor. Siz çok talihli bir kadınsınız bayan."

Mutluluk gözyaşları Merve'nin yanaklarından akmaya başladı. Ve birden hatırladı. Ahmet'i hiç görmüyordu ama, bir haftadır yanında olduğunu hem de öyle kuvvetli hissediyordu ki.

Talihli, gerçekten çok talihliydi.(C) Öyle bir armağan vermişti ki ona hayat, görmekten daha değerliydi.. Bu armağanın varlığına inanması için görmesi gerekmiyordu. Sevginin aydınlatmayacağı hiçbir karanlık yoktu çünkü...

EK 2

sevgi